

Comunicació de vaga

Rebut de registre d'entrada

El formulari s'ha enviat correctament. Aquest comprovant és el justificant que has iniciat el tràmit.

Dades del tràmit

Codi de tràmit (ID)	Número de registre	Data i hora de registre
VLQ141PMM	9015-2584132/2025	03/10/2025 11:24:24

El termini de què disposa l'Administració per resoldre aquest tràmit comença a comptar a partir d'aquesta data i hora de registre, excepte que la norma del procediment estableixi expressament una altra data.

Consultes de l'estat del tràmit

Pots consultar l'estat d'aquest tràmit per diferents canals:

- Per internet, a la teva Àrea privada (<https://ovt.gencat.cat/carpetaciudadana360#/accses>).
- Per telèfon, trucant al 012.

T'aconsellem que desis al teu ordinador, tauleta o telèfon aquest document, o que l'imprimeixis perquè tinguis constància de les dades del tràmit que has iniciat.

Dades de la signatura

Tipus de credencial	Persona que signa
Certificat digital	CGT CATALUNYA; NIF Persona jurídica

El fitxer de signatura es troba com a adjunt a aquest rebut de registre.

Dades addicionals

Per garantir que aquest rebut de registre correspon fidelment als documents enviats, se n'inclou un resum, calculat mitjançant algorismes criptogràfics: 8141aabb0d72221cdfafded0701e579016153504d3883bb4f6d63f79d2dcaea1

Dades d'identificació de la persona sol·licitant

(i) Dades d'identificació de la persona o sindicat convocant

Dades d'identificació

Raó social CGT CATALUNYA

Identificació

Dades de la persona representant

Nom

Identificació

Mitjà de contacte

acciosindical@spcgctcatalunya.cat,

Adreça

Adreça

Carrer de BURGOS, 59

Població

08014 Barcelona, Barcelonès (Barcelona)

Qualitat en l'actuació de la persona convocant

Indicar si la persona convocant actua en nom i representació de l'òrgan de representació legal de les persones treballadores; si actua en nom i representació d'un sindicat; si actua en nom d'una secció sindical o actua en nom i representació de les persones treballadores del centre de treball o de l'empresa/administració.

Especifiquen:: SECRETÀRIA D'ACCIÓ SINDICAL DEL SECRETARIAT PERMANENT DE LA CGT DE CATALUNYA

Dades d'identificació (en el cas que hi hagi més convocants)

Hi ha més convocants?: No

Indiqueu el tipus de persona:: Persona Jurídica

Nom i cognoms/Raó social del convocant:

Tipus de document d'identificació:

Número d'identificació:

Nom i cognoms del representant:

Tipus de document d'identificació:

Número d'identificació:

Adreça:

Codi postal:

Província:

Municipi:

Telèfon:

Adreça de correu electrònic:

Indicar si la persona convocant actua en nom i representació de l'òrgan de representació legal de les persones treballadores; si actua en nom i representació d'un sindicat; si actua en nom d'una secció sindical o actua en nom i representació de les persones treballadores del centre de treball o de l'empresa/administració.

Especifiquen::

Convocats

Marqueu:: Organitzacions sindicals o Seccions sindicals.

Àmbit de la vaga

Marqueu:: Vaga general

Dades del/s sector/s

Denominació Sector:
Conveni aplicable:
Nombre de empreses afectades per la vaga:
Activitat econòmica (CCAE 2009):

Dades de l'Associació empresarial

Raó Social: FOMENT DEL TREBALL NACIONAL
NIF:
Domicili Social: Via Laietana, 32, 08003 Barcelona
Província: BARCELONA
Comarca: Barcelonès
Municipi: BARCELONA
Telèfon contacte:
Correu electrònic de contacte:

Dades de l'Associació empresarial

Raó Social: PIMEC SEFES
NIF:
Domicili Social: Carrer de Viladomat, 174, 08015 Barcelona
Província: BARCELONA
Comarca: Barcelonès
Municipi: BARCELONA
Telèfon contacte:
Correu electrònic de contacte:

Dades de l'Associació empresarial

Raó Social: SUBDELEGACIÓ DEL GOVERN ESPANYOL
NIF:
Domicili Social: C/ de Mallorca, 278, L'Eixample, 08037 Barcelona
Província: BARCELONA
Comarca: Barcelonès
Municipi: BARCELONA
Telèfon contacte:
Correu electrònic de contacte:

Dades de l'Associació empresarial

Raó Social: FEDERACIO MUNICIPIS CATALUNYA
NIF:
Domicili Social: Via Laietana, 33, 6-1, Ciutat vella . 08003. Barcelona
Província: BARCELONA
Comarca: Barcelonès
Municipi: BARCELONA
Telèfon contacte:
Correu electrònic de contacte:

Dades de l'Associació empresarial

Raó Social: ASSOCIACIO MUNICIPIS CATALUNYA
NIF:
Domicili Social: València, 239. Barcelona
Província: BARCELONA
Comarca: Barcelonès
Municipi: BARCELONA
Telèfon contacte:
Correu electrònic de contacte:

Dades de l'empresa/Administració

Raó Social: GENERALITAT DE CATALUNYA
NIF:
Domicili social: Carrer de Sepúlveda, 148-150 8a planta. 08011 Barcelona
Província: BARCELONA
Comarca: Barcelonès
Municipi: BARCELONA
Telèfon contacte:
Correu electrònic de contacte:

Dades del centre de treball

Adreça del centre de treball:
Província:

Comarca:

Municipi:

Àmbit territorial de la vaga

En cas que l'abast de la vaga afecti a més d'un àmbit territorial, marqueu directament Tota Catalunya
Seleccioneu l'àmbit territorial: Tota Catalunya.

Nombre de persones treballadores

Nombre de persones treballadores convocades a la vaga: 900000

Treballadors convocats (Homes): 9000000

Treballadores convocades (Dones): 9000000

Desenvolupament de la vaga (horari, col·lectiu, etc.)

Data d'inici de la vaga: 15-10-2025

Hora d'inici de la vaga (format hh:mm): 00:00

Indefinida: Sí

Especifiqueu en detall el desenvolupament de la vaga (*): La vaga abastarà des de les 00 hores fins les 24 hores del mateix dia. Es fa constar que per aquells centres de treball en els que el mateix estigui organitzat mitjançant sistema de treball a torns, la convocatòria començarà en el darrer torn anterior a les 00 hores del dia en que es realitza la convocatòria de vaga, abastant, igualment, el darrer torn que comenci en el meritat dia 15 d'octubre de 2025 i que finalitzarà quan acabi aquest torn, el dia següent.

A la vegada, durant la jornada del dia previst a la convocatòria de vaga, cessaran en el seu treball els treballadors i treballadores i funcionaris i funcionàries que prestin els seus serveis en sectors de producció de productes, béns, serveis i distribució que hagin de tenir efectes immediats durant el dia 15 d'octubre de 2025.

(*) Indiqueu tots els dies i hores en el quals es convoca la vaga, així com el col·lectiu, etc.

La vaga afecta a serveis essencials de la ciutadania?: Sí

Motius de la vaga (art. 3 RDL 17/1977, de 4 de març)

Indiqueu els motius de la vaga: S'ADJUNTA DOCUMENT AMB ELS MOTIUS

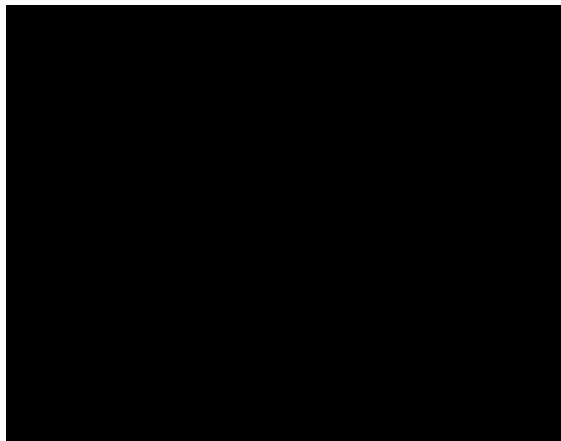
Gestions realitzades (art. 3 RDL 17/1977, de 4 de març)

Indiqueu les gestions realitzades per a resoldre les diferències que han generat el conflicte: Que no es fa necessari detallar les gestions realitzades per tal de resoldre el conflicte que ha donat lloc a aquesta convocatòria atès l'ampli objecte de la mateixa i tenint compte de la ineficàcia del govern a l'hora de desenvolupar i aplicar polítiques públiques reals i eficaces per les matèries objecte de la vaga

Vol recórrer al procediment de mediació?: Sí

En cas afirmatiu, seleccioneu: Departament d'Empresa i Treball

Composició del Comitè de vaga (Màxim 12 treballadors/ores)

Dades de la persona de contacte

Persona de contacte

Persona titular

Notificacions

D'acord amb l'article 41.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, les notificacions relacionades amb aquest tràmit han de ser electròniques.

Pots consultar-les accedint a [Notificacions electròniques](#). Es considerarà rebutjada si després de 10 dies naturals de la posada a disposició no hi has accedit. En el moment que accedeixis al seu contingut, la notificació es considerarà practicada.

Indica les dades de la/les persona/es que podran accedir a les notificacions d'aquest tràmit i l'adreça electrònica en què rebran els avisos de la posada a disposició de les notificacions i el telèfon mòbil en què, addicionalment, rebran un avís SMS.

Nom

[REDACTED]

Primer cognom

[REDACTED]

Segon cognom

[REDACTED]

Identificació

[REDACTED]

Telèfon mòbil

[REDACTED]

Adreça de correu electrònic

acciosindical@spcgtcatalunya.cat

Documentació

Acta de l'assemblea dels treballadors/ores o de l'òrgan de representació legal dels treballadors/ores o decisió de l'òrgan del sindicat o de la secció sindical (Art. 3 RDL 17/1977, de 4 de març): CONVOCATÒRIA.pdf

Declaracions

Declaro sota la meua responsabilitat:

Que són certes les dades consignades en aquest formulari, així com la documentació que es presenta durant tot el procediment.

Que estic autoritzat/da a presentar aquesta sol·licitud i a realitzar les gestions que es derivin de la seva presentació, en nom dels convocats assenyalats.

Comunicació del Departament a la persona interessada:

D'acord amb l'article 35 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, s'entén per declaració responsable el document subscrit per la persona interessada en què declara, sota la seva responsabilitat, que compleix els requisits establerts en la normativa vigent per a accedir al reconeixement d'un dret o facultat o per a l'exercici, que disposa de la documentació acreditativa corresponent i que es compromet a mantenir-ne el compliment durant la vigència d'aquest reconeixement o exercici. La presentació de la declaració responsable faculta el Departament a verificar la conformitat de les dades que s'hi contenen sempre que sigui possible, o bé a efectuar el requeriment de documentació quan resulti necessari.

Protecció de dades

☒ He llegit i accepto la informació bàsica sobre protecció de dades

Tractament: gestió de conflictes laborals

Responsable: Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral del Departament d'Empresa i Treball

Finalitat: la finalitat és gestionar els conflictes, vagues i mediacions que cal comunicar a l'autoritat laboral

Legitimació: el tractament és necessari per al compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament i en compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament

Destinatari: les dades no es cediran a tercers

Drets: Podeu accedir a les vostres dades, rectificar-les o suprimir-les, oposar-vos al tractament i sol·licitar-ne la limitació, quan sigui procedent. Per exercir aquests drets, heu d'adreçar un escrit a la Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom, Seguretat i Salut Laboral per correu postal (C. Sepúlveda, núm. 148-150, 08011 Barcelona) o correu electrònic (adreçat a dgregelacionslaborals.tsf@gencat.cat i signat electrònicament amb DNI electrònic o certificat digital reconegut).

Més informació: <http://treballiaferssocials.gencat.cat/protecciodades>

Tractament: serveis i tràmits gencat.

Responsable: Direcció General de Serveis Digitals i Experiència Ciutadana.

Finalitat: garantir la traçabilitat de les gestions que la ciutadania realitza amb la Generalitat de Catalunya, mitjançant la plataforma corporativa Gencat Serveis i Tràmits.

Drets de les persones interessades: sol·licitar l'accés, rectificació o supressió de les dades, i la limitació o oposició al tractament. Per exercir aquests drets, més informació a enllaç

Més informació: enllaç

Tractament: expedients administratius tramitats per l'Oficina de Gestió Empresarial (OGE)

Responsable: Oficina de Gestió Empresarial.

Finalitat: tramitar els expedients administratius relacionats amb l'àmbit competencial de l'Oficina de Gestió Empresarial com a unitat administrativa que exerceix la funció de Finestreta Única Empresarial

Drets de les persones interessades: sol·licitar l'accés, rectificació o supressió de les dades, i la limitació o l'oposició al tractament. Cal utilitzar el formulari disponible a enllaç

Més informació: enllaç

**AL DEPARTAMENT D'EMPRESA DE TREBALL,
AFERS SOCIALS I FAMÍLIES DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA**

A FOMENT DEL TREBALL NACIONAL Via Laietana, 32, 08003 Barcelona

A PIMEC-SEFES Carrer de Viladomat, 174, 08015 Barcelona

**A LA SUBDELEGACIÓ DEL GOVERN ESPANYOL, C/ de Mallorca, 278, L'Eixample, 08037
Barcelona**

La Sra. [REDACTED] mb DNI [REDACTED] en representació de l'organització sindical **CONFEDERACIÓ GENERAL DE CATALUNYA (CGT)** amb domicili a efectes de notificacions i citacions (08004) BARCELONA, Carrer Burgos, 59 Baixos, amb telf. núm. 935120481 i fax no 933107110, i adreça electrònica: spccc@cgtcatalunya.cat davant les entitats i organismes referenciats a la capçalera d'aquest escrit compareix i com millor procedeixi en Dret,

EXPOSA:

Que mitjançant el present escrit i de conformitat amb el Reial decret llei 17/1977, de 4 de març, sobre relacions de treball, en la interpretació donada pel Tribunal Constitucional en Sentència de 8 d'abril de 1981, formula **PREAVIS DE VAGA**, que afectarà a la totalitat de comarques del Principat de Catalunya, encara a dia d'avui territoris jurisdiccionals de les províncies de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.

La convocatòria es realitza pel conjunt dels treballadors i treballadores del sector públic i privat.

El present preavís es basa en els següents

MOTIUS:

PRIMER.- SOBRE L'AGRESSIÓ DEL GOVERN D'ISRAEL SOBRE GAZA, VIOLACIÓ DE LA LEGALITAT INTERNACIONAL I RESPONSABILITAT DE TERCERS ESTAT:

El setge al poble de Gaza des del dia 9 d'octubre de 2023 per part de l'Estat d'Israel no ha fet més que augmentar i a la data ja s'han assassinat més de 67.000 persones a Gaza, trobant-nos, per tant, davant un genocidi del poble de Gaza per part del govern israelià.

La ONU va emetre un informe a 16 de setembre de 2025 en el qual es conclou que hi ha motius raonables per concloure que les autoritats i forces israelianes han comès quatre actes prohibits per la Convenció sobre el Genocidi: matança de membres del grup, lesió greu a la seva integritat física o mental, sotmetiment intencional del grup a condicions d'existència que hagi de comportar la seva destrucció física total o parcial i imposició de mesures destinades a impedir els naixements en el si del grup. També conclou que les autoritats i forces israelianes tenien i segueixen tenint la intenció genocida de destruir, total o parcialment, la població palestina de la Franja de Gaza. Les declaracions formulades per les autoritats israelianes són una prova directa de la seva intenció genocida, i el patró de conducta de les forces israelianes és una prova circumstancial que la intenció genocida és la única conclusió raonable que es pot extreure de la totalitat de les proves.

La Cort internacional va resoldre l'any 2023 que tots els estats tenen l'obligació de no reconèixer com legal la situació derivada de la presència il·legítima d'Israel en el

territori ocupat i de no prestar ajuda ni assistència per mantenir la situació creada per la presència continuada d'Israel en el territori ocupat. D'aquesta forma, i fent nostre les paraules d'Amnistia Internacional, el subministrament d'armes i equips per part dels Estats membres de la UE, així com el comerç i la invasió d'aquests als assentaments il·legals israelians, possibilita les violacions del dret internacional per part d'Israel i és contrari a les obligacions del país en virtut del dret internacional.

Israel ha intensificat la campanya d'anihilació del poble de Gaza fent créixer el número de civils assassinats, destruint la infraestructura civil i impedit l'arribada d'aliments i altres productes de primera necessitat a la població de Gaza.

SEGON.- L'IMPACTE SOCIAL I POLÍTIC DE L'AGRESSIÓ DEL GOVERN D'ISRAEL A LA SOCIETAT ESPANYOLA

A Catalunya la població s'ha versat en denunciar el genocidi de Gaza convocant-se setmanalment concentracions i manifestacions per tot el territori. El proper dia 4 d'octubre està prevista una manifestació multitudinària a la ciutat de Barcelona per aquest mateix motiu.

TERCER.- L'IMPACTE ECONÒMIC DEL CONFLICTE PROVOCAT PEL GOVERN D'ISRAEL

Les agressions de l'Estat d'Israel no s'han limitat al territori Palestí, si no que també han afectat a estats de la regió. Des de principis de 2024 Israel ha atacat diferents regions del Líban. Segons un informe d'Amnistia Internacional d'agost de 2025, el període comprés entre el començament de la invasió terrestre del Líban per Israel, l'1 d'octubre de 2024 i el 26 de gener de 2025 revela que més de 10.000 estructures van resultar greument danyades o destruïdes en aquell període. Gran part de la destrucció va tenir lloc després del 27 de novembre de 2024, després de la gran entrada en vigor d'un acord d'alt al foc entre Israel i Hezbolá.

Israel està ampliant la ocupació del territori del sud de Síria des que es va desmoronar

el govern de El Asad, al·legant que Israel no podia assumir el risc que actors hostils contra Israel s'apropessin als Alts del Golá (zona ocupada des de 1967). El territori que Síria ha ocupat els darrers mesos ocupa uns 400 quilòmetres quadrats.

A mitjans de setembre del present any la CE va proposar aplicar aranzels a prop del 40% de les exportacions d'Israel a la Unió Europea com a represàlia per la situació a Gaza. A Catalunya les importacions israelianes han crescut més d'un 30% interanual segons dades del mes de juny del Ministeri d'Economia. No obstant, les compres a Israel suposen un 0,2% de totes les importacions catalanes (informació extreta de notícia de l'Agència Catalana de Notícies de 17 de setembre de 2025). Les exportacions de Catalunya a Israel són superiors no obstant han davallat prop del 30% el darrer any, en qualsevol cas no representen més del 0,4% del total exportat per Catalunya al món al mes de juny de 2025.

QUART.- L'ESTAT ESPANYOL COM A PARTICIP DELS CONFLICTES ARMATS I DE L'AGRESSIÓ ISRAELIANA A PALESTIN

El govern ha aprovat a 23 de setembre de 2025 el Reial Decret Llei pel que s'adopten mesures urgents contra el genocidi a Gaza i en suport a la població palestina.

Val a dir que malgrat el govern espanyol argumenta que des d'octubre de 2023 s'ha aplicat de facto un embargament d'armes a l'estat d'Israel, la realitat segons les bases de dades oficials de les autoritats duaneres d'Israel, l'estat Espanyol ha exportat des d'octubre de 2023 i fins el mes de març de 2025 armament a Israel Per valor de 5.306.243 EUROS (informació extreta de l'article publicat al diario.es el 20 de setembre de 2025 i signada per Eduardo Melero del Centre Delàs d'Estudis per la Pau).

I ha seguit exportant fins a l'actualitat. I també des del 7 d'octubre de 2023, el Govern espanyol ha adjudicat 46 contractes a empreses israelianes, les seves filials o les

intermediàries de productes israelians per valor de més de 1044 milions d'euros i s'ha importat material de defensa israelià entre octubre de 2023 i maig de 2025 per valor de com a mínim 54 milions d'euros (informació extreta de l'article publicat al diario.es el 20 de setembre de 2025 i signada per Eduardo Melero del Centre Delàs d'Estudis per la Pau).

Amb l'aprovació del Reial Decret Llei a 23 de setembre de 2025 es dona el missatge a la població que s'embarquen les armes a Israel i prohibeix importar productes d'assentaments il·legals en territoris palestins. No obstant, de la lectura del Reial Decret s'observen excepcions i qüestions rellevants que no regula el Reial Decret Llei:

La Disposició addicional primera de la referida norma preveu que el Consell de Ministres podrà, excepcionalment, autoritzar la transferència de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús quan l'aplicació de la prohibició prevista a la norma suposi un menyscapte pels interessos generals nacionals, previ informe de la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior del Material de Defensa i de Doble ús.

A més es permet el trànsit de vaixells i avions amb material militar: no inclou cap protocol d'inspecció ni cap altre mecanisme de verificació. Tampoc es veta el trànsit de bucs o aeronaus sistemàticament implicats en el comerç de material militar.

Tampoc afecta als contractes adjudicats a la indústria militar israeliana o de les seves filials. No es prohibeix que les empreses israelianes contractin amb l'administració pública espanyola, ni l'assistència financera, la col·laboració tecnològica o la cooperació militar.

A més, no es disposa cap mesura per limitar l'ús de bases militars estatunidenques a l'estat espanyol com a plataforma per al comerç d'armes amb Israel.

Des de la CGT de Catalunya mostrem la nostra més absoluta disconformitat amb el manteniment de les relacions comercials i armamentístiques (directes i indirectes) amb Israel i les seves empreses.

CINQUÈ.- PER LA REDISTRIBUCIÓ DE LA DESPESA PÚBLICA EN FAVOR DE LES PERSONES TREBALLADORES

El sistema pressupostari de l'Estat espanyol té com a centre de gravetat l'equilibri i l'estabilitat pressupostària i com es recull en l'exposició de motius de la Llei General Pressupostària, també té l'objectiu d'orientar el pressupost cap a aquelles polítiques que més afavoreixen la productivitat i el creixement a llarg termini, com són la inversió en infraestructures i la despesa en recerca, desenvolupament i innovació tecnològica, al mateix temps que garanteix una cobertura folgada de la despesa social i la millora dels serveis públics essencials. Aquests principis cobren avui especial importància en el marc del Pacte d'Estabilitat i Creixement, impulsat per la Comissió (UE) i del qual es deriva la imposició que les Administracions Públiques dels Estats membres no puguin superar un dèficit superior al 3% del PIB i l'obligació que el deute públic no pot ser superior al 60% del PIB²⁰.

Les obligacions i principis pressupostaris de l'Estat fan que els pressupostos públics hagin de topar-se límits, en el sentit que no poden aprovar-se despeses il·limitades per a totes les partides pressupostàries, havent d'existir un repartiment equilibrat dels pressupostos en el qual l'Estat prioritzi determinades despeses enfront d'uns altres. En aquest sentit, les polítiques de despesa pública actuals, amb especial increment de les despeses de Defensa i els militars, afebleixen les mesures protectores per a la classe treballadora i generen un context econòmic i social que afecta de manera negativa als sectors socials més desfavorits: variacions en el preu dels combustibles, elevació de la inflació, pèrdua de poder adquisitiu per a actius i pensionistes, increment de la despesa militar en detriment de les despeses socials, degradació de l'ocupació i de les condicions de treball. L'ús de partides públiques per a importar material de defensa per a l'Estat i empreses d'Israel i els beneficis obtinguts de les exportacions en material de defensa i seguretat amb l'Estat d'Israel i les seves empreses no solament implica una col·laboració oberta amb l'agressió contra Palestina, sinó, que, a més, i en el que als interessos més directes de les treballadores es refereix, implica que la recaptació pública de tota la societat espanyola i dels impostos aportats per les rendes del treball estan destinant-se a reforçar la indústria bèl·lica i genocida en lloc d'estar orientats a reforçar la creació

d'ocupació, la millora i vigilància de les condicions laborals i prestacionals de les treballadores.

1. Sobre l'increment de la despesa pública per a fins militars en relació amb les despeses socials i de foment d'ocupació

El conjunt de les despeses i ingressos que es recullen en els Pressupostos Generals de l'Estat de 2023 prorrogats el 2025 són el reflex de la política general que seguirà la gestió dels fons públics. En aquest sentit destaca l'increment de les despeses militars en detriment de les despeses socials i dedicades a polítiques d'ocupació en els Pressupostos Generals de l'Estat espanyol.

Els Pressupostos Generals de l'Estat van prevenir per a l'any 2023 una despesa de 14.453,83 milions d'euros en despeses de defensa, la qual cosa ja de per si suposa un increment del 26% respecte als comptes del 2022, constituint així la cartera amb major augment previst respecte de l'exercici anterior. Per si no fos prou, sobre les despeses pressupostades, el Consell de Ministres va autoritzar a transferir més de 581 milions d'euros des del Fons de Contingència per a atendre les despeses ocasionades per la participació en missions de l'exterior i ha aprovat en 2023 dues ampliacions de crèdit a l'abril i juliol que sumen altres 1.300 milions amb càrrec a aquest fons el que afegit a crèdits extraordinaris suposa una despesa militar de més de 15.200 milions d'euros. D'aquests, més del 28% constitueixen inversions en armament, la qual cosa suposa un creixement en més de 7 punts respecte a l'any 2022, un 8% més del percentatge de despesa militar dedicada a armament establert per l'OTAN²³. D'aquesta manera, des de gener de 2023, el Govern ha promès despeses militars per valor de més de 22.000 milions d'euros. El Ministeri de Defensa addueix per a justificar aquest continu increment de les despeses militars en detriment de les despeses socials, com veurem, que tal com es va acordar en el cim de l'OTAN de Madrid de juny de 2022, l'Estat espanyol ha d'arribar al 2% del PIB en despesa militar.

No obstant això, com posa de manifest l'informe del Centre Delàs D' Estudis per la Pau de 2023, la quantitat real que s'inverteix per l'Estat en despeses de defensa excedeix ja aquest percentatge, aconseguint el 2,17%, i això no sols tenint en compte l'anterior, això és, el sobrecost a final d'any que suposen les diferències entre les despeses pressupostades i les resultants dels crèdits extraordinaris i ampliacions a càrrec del fons de contingències, sinó també, perquè la quantitat oficial considerada com a despeses de defensa en els pressupostos generals de l'Estat, inclou únicament les partides del mateix Ministeri, la dels Organismes Autònoms Militars i la del Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI), però no inclou altres partides que, conforme els criteris de l'OTAN amb l'objectiu d'homologar la despesa militar en tots els països, s'hauria d'afegir per a aconseguir l'objectiu del 2% establert per aquest organisme i que s'assignen en els pressupostos a altres ministeris.

D'aquesta manera, segons els Pressupostos Generals de l'Estat de 2023, s'han assignat 4.015 milions d'euros per a les classes passives militars, 3.672 milions per a la Guàrdia Civil, adscrita al Ministeri de l'Interior, 1.601 milions per als crèdits en R+D destinats a empreses militars en llaures a produir nous armaments, (Ministeri d'Indústria), 700 milions per a la mútua militar ISFAS, 81 milions per a les pensions de guerra i 236 milions per a aportacions a organismes militars internacionals com la mateixa OTAN.

I, tal com s'afirma en aquest mateix informe, encara cal incloure un apartat més: el que correspon als interessos del deute públic. Si l'Estat, sosté el mateix, s'endeuta per a dur a terme inversions militars, és lògic que la part proporcional d'aquest deute corresponent a Defensa es computi com a despesa militar (1.409 milions). De l'addició surt la xifra de 27.617,45 milions d'euros, la qual cosa representa el 2,17% del PIB²⁶.

Cal destacar, tenint en compte l'anterior, que els increments més inflats de la despesa en Defensa proposat per a 2023, són els dedicats a inversions militars i sobretot l'aplicat als crèdits del R+D del Ministeri d'Indústria. El primer suposa gairebé un 30% (29,88%) sobre el total d'inversions de l'Estat central (sense comptar les corresponents a les comunitats autònomes). Així, s'han destinat 7.743 milions, que inclouen els 1.843 milions en R+D, en noves armes. En la seva majoria s'utilitzaran per a pagar a les

empreses militars els compromisos adquirits amb els grans Programes Especials d'Armament (*PEA), als quals es destinaran 4.901,7 milions. A això cal sumar els 367,2 milions de l'adquisició de recanvis i la modernització de les armes existents. A més dels 631 milions per a modernització d'infraestructures, instal·lacions i comunicacions militars. En comparació amb els 25.913 milions que l'Estat central dedicarà a inversions en general, la relació entre aquestes i les dedicades a inversions militars, significa que tres de cada deu euros de l'Estat central es destinaran a inversions militars, o, cosa que és el mateix, que es destinen 75,7 milions diaris o 582 euros anuals per habitant.

El segon, dedicat als crèdits de R+D suposa, segons aquest mateix estudi, un increment del 126,09%, ja que passa dels 708,20 milions d'euros de 2022 a 1.601,15 milions proposats per a 2023. La R+D militar representa el 11,2% del total destinat a recerca en els PGE 2023. Aquest percentatge va ser el 7,1% en el pressupost de 2022. Així doncs, el pes de la recerca militar augmenta de mode significatiu en la R+D total. Si tenim en compte els fons espanyols (8.673 milions d'euros) excloent els europeus (7.655 milions d'euros) el percentatge destinat a recerca militar s'eleva fins al 21,1%.

Cal tenir en compte que la indústria militar també es beneficia d'altres programes de recerca dins dels Pressupostos Generals de l'Estat a través d'empreses que es poden percebre ajudes per a projectes civils del sector d'espai, de l'aeronàutic o de vigilància, dins dels programes civils de desenvolupament industrial que posteriorment poden tenir aplicació militar en l'àmbit militar espacial i aeronàutic així com en el desenvolupament de sistemes de vigilància i control.

Conforme a l'anterior resulta que els recursos destinats a la recerca militar són més de cinc vegades superiors als destinats a la recerca sanitària, amb una assignació de 328 milions d'euros (programa 465 A recerca sanitària, dels Pressupostos Generals) i més de setze vegades superiors als destinats a l'energètica, mediambiental i tecnològica, amb una assignació de 115 milions d'euros (programa 467H recerca energètica, mediambiental i tecnològica).

Si comparem les despeses militars previstes en els Pressupostos Generals de l'Estat de

2023 i els prorrogats per al 2024, amb les despeses previstes en mesures prestacionals i d'ocupació, resulta que la despesa militar representa una xifra més de tres vegades superior a la prevista per a serveis socials i promoció social (7.117 milions d'euros, i es preveu una disminució a 5.774 milions en els prorrogats per a 2024 és a dir menys que en 2022); a la destinada a foment d'ocupació (8.029 milions d'euros i es preveu una disminució a 7.516 milions); vint vegades superior a la prevista per a treball i economia social (193 milions i es preveu una disminució a 119 milions per sota d'en 2022); set vegades superior a la pressupostada per a accés a l'habitatge (3.477 milions d'euros); gairebé sis vegades més que la despesa en educació (5.355 i es preveu un disminució a 5.338 milions); gairebé tres vegades més que la xifra per a agricultura pesca i alimentació (8.688 i es preveu una disminució a 8.412); set vegades superior a la partida destinada per a l'Ingrés Mínim Vital (4.193 milions d'euros que a més va descendir enfront del de l'any anterior, 4436 milions d'euros); més del triple del pressupost de despeses per a sanitat en el 2023 i gairebé cinc vegades més per al 2024; gairebé vuit vegades més que el d'atenció a la dependència; vuit vegades més que el de foment de la inserció laboral; quatre vegades major que la despesa en els recursos totals del Ministeri de Drets Socials i Agenda 2030 i deu vegades més que la despesa en ajudes a la dependència, per destacar els més assenyalats en matèria de drets socials i millores de les condicions dels treballadors/es.

D'altra banda, les conseqüències negatives dels efectes del canvi climàtic requereixen de la necessitat d'adoptar mesures d'adaptació davant la possible pèrdua de llocs de treball, vinculada també a una disminució general de la productivitat laboral deguda a l'augment dels perills naturals com les onades de calor o les sequeres, estimada ja en 2014 per la Triple E Consulting com de més de 410.000 per a l'any 2050²⁸. Així les coses, els beneficis de les polítiques d'adaptació superen clarament els seus costos, ja que s'ha calculat que el cost mínim de no adaptar-se al canvi climàtic estaria entorn dels 250 mil milions d'euros en 2050 per a tota la UE¹⁸. L'estudi Triple E ha avaluat l'impacte de l'aplicació de les mesures d'adaptació a nivell de la UE i nacional en l'ocupació, tant en un escenari de referència (despesa mig anual en mesures d'adaptació per als països de la UE equivalent al 0,5% del PIB) com en un escenari ambiciós (1% del PIB). Segons l'estudi, aquesta implantació podria portar a la creació de 500.000 (escenari de

referència) a un milió d'ocupacions directes i indirectes (escenari ambiciós) en 2050. Segons el document d'entrada per al Grup de Treball de Sostenibilitat Climàtica del G20 de Ginebra en 2018, les mesures d'adaptació també podrien ajudar a preservar de 136.000 a 300.000 llocs de treball durant el mateix període. Igualment sosté que només a causa del canvi climàtic, el mal anual a la infraestructura crítica d'Europa podria multiplicar-se per deu per a fins de segle.

L'últim informe PESSETA III del Centre Comú de Recerca (*CCI) de la UE13, encarregat per la Comissió Europea i publicat en 2018, avalua la pèrdua total del benestar social de la UE en un escenari d'alt escalfament entorn del 1,9% del PIB (240 mil milions d'euros) a l'any a la fi de segle. Segons el CCI, les principals pèrdues s'associen a la mortalitat relacionada amb la calor, sent la resta, en ordre d'importància, les inundacions costaneres, la disminució de la productivitat laboral, l'agricultura i les inundacions fluvials. D'acord amb la OIT, la creixent freqüència i intensitat de diversos riscos relacionats amb el medi ambient causats o exacerbats per l'activitat humana ja han reduït la productivitat laboral.

Per aquest motiu, sembla necessari propiciar una transició a un altre model productiu en el qual es conjuminin ecologia i ocupació. Aquesta transició justa pot definir-se com un canvi cap a economies inclusives i amb baixes emissions de carboni que maximitza les oportunitats de prosperitat econòmica, justícia social, drets i protecció social per a tots, sense deixar a ningú enrere. A Espanya, l'Estratègia de Transició Justa serà l'instrument d'àmbit estatal dirigit a la identificació i adopció de mesures que garanteixin un tractament equitatiu i solidari per a treballadors i territoris en la transició cap a una economia baixa en emissions de gasos d'efecte d'hivernacle. Totes les transformacions previstes i les que es puguin incorporar no han d'oblidar el compromís amb el treball decent i digne. Han de combinar la modificació de les normes amb el respecte als drets socials per a aconseguir afermar un model de desenvolupament sostenible i un treball decent.

Malgrat això crida l'atenció, enfront de l'increment de les despeses en matèria militar, l'escassa dotació en partides destinades a la transició justa (332 milions d'euros) gairebé cent vegades menor, així com la diferència desorbitada que suposa la superació en mil vegades la quantitat destinada a les actuacions per a la prevenció de la contaminació i el canvi climàtic (29 milions), i a la protecció i millora del medi ambient (25 milions d'euros) i les gairebé cinc-centes vegades en què les despeses militars superen la quantitat destinada al repte demogràfic i lluita contra la despoblació (72 milions) i en cent la quantitat destinada a la protecció i millora del medi natural (285 milions d'euros), així com en matèria de qualitat de l'aigua on el pressupost previst per al 2023 va ser inferior fins i tot que el de 2022 (266 milions d'euros enfront de 292 l'any 2022) .

1. Sobre l'increment de despeses destinades a inversions militars i despeses aplicades als crèdits del R+D del Ministeri d'Indústria i a les operacions exteriors i la seva relació amb el conflicte provocat per Israel

Malgrat l'extrema gravetat de l'actuació d'Israel en la Franja de Gaza, les relacions militars entre Espanya i Israel només s'han vist parcialment afectades en les exportacions espanyoles, de manera que bona part del material de defensa de patent israeliana es fabrica a Espanya per part de filials d'empreses israelianes o d'altres empreses que els produeixen a través d'un acord de transferència de tecnologia de les empreses israelianes 31 i s'han mantingut les importacions tant d'armes com de material de defensa de patent israeliana, sent com hem assenyalat la despesa en inversió d'armament una de les partides que més increment han experimentat dins de l'apartat de despeses militars.

D'aquesta manera, segons l'informe del Centre Delàs d'Estudis per la Pau, Espanya ha continuat adjudicant contractes a empreses militars israelianes, a les seves filials a Espanya o a altres empreses espanyoles que fabriquen productes israelians amb acord de transferència de tecnologia entre elles la primera i la tercera del sector a Israel: Elbit Systems i Rafael (PAP Tecnos és la seva filial a Espanya). Totes dues són les més lucrades per les operacions militars a la Franja de Gaza, on han provat i utilitzat sovint els mateixos productes que ofereixen a les forces armades espanyoles. Entre aquests

contractes concedits per Espanya a empreses militars israelianes -o a les seves filials en territori espanyol- destaquen, assenyalant aquest mateix informe, l'adquisició del sistema de llançacoets SILAM (consorci amb Elbit) o els míssils SPIKE (PAP Tecnos, filial de Rafael), tots dos publicitats com “provats en combat”, és a dir en els territoris palestins.

També s'han registrat altres adjudicacions a empreses fortament involucrades en l'operació militar en curs a Gaza, com assenyalant l'informe Delàs, destacant entre elles a l'estatunidenca Palantir Technologies Inc, proporciona models d'intel·ligència artificial per a aplicacions militars i que ha signat una associació estratègica amb el Govern d'Israel per a subministrar tecnologia de suport a les seves missions militars, entre elles, la guerra de Gaza. La filial d'aquesta empresa a Espanya va ser l'adjudicatària d'un contracte, formalitzat el 6 de novembre de 2023, per a “una solució de fusió i anàlisi d'intel·ligència en l'àmbit del Sistema d'Intel·ligència de les Forces Armades”, amb un pressupost base de licitació de 20.013.400 euros i amb un valor estimat del contracte (sense impostos) de 16.540.000 euros, segons informa la Plataforma de Contractació del Sector *Público³⁴. De la mateixa manera es manté una col·laboració bilateral entre els dos països en matèria d'intel·ligència i seguretat, i en un marc més ampli de la UE i l'OTAN, de manera que gran part de la despesa prevista en els Pressupostos Generals de l'Estat: inversions i programes de R+D+I s'inverteix en relacions amb Israel susceptibles de ser aplicades en l'àmbit militar en detriment, com hem vist ja, de les despeses socials.

El pressupost general de l'Estat de 2025, com s'ha referit prèviament, segueix prorrogat. El govern de l'Estat, des d'inicis d'any va començar a recórrer a transferències i crèdits extraordinaris per suplementar algunes partides militars per poder apropar-se al 2% en despesa militar. El 22 d'abril de 2025 el president del govern va anunciar que s'arribaria al 2% del PIB i que el Ministeri de defensa disposaria d'un pressupost de 33.123 milions d'euros.

Per arribar a aquesta quantitat s'han anat aprovant increments a diferents organismes (57,43 milions d'euros per l'Organisme autònom Institut d'habitatge, infraestructura i equipament de defensa, transferència des del Fons de Contingència a Defensa de 562 milions d'euros per fer front a la despesa de les missions militars espanyoles a l'exterior, transferència de crèdit a Defensa de 343,86 milions d'euros, sense concretar l'objectiu

d'aquesta aportació i suplement de 40 milions d'euros per a l'Organisme autònom Instituto de vivienda infraestructura y equipamiento de Defensa, transferència de crèdit per un import de 2084 milions d'euros a defensa per fer front a diversos compromisos, el més important els pagaments compresos en els programes especials de modernització d'armament, transferències des del Fondo de Contingencia a Defensa de 25,29 milions d'euros i de 37,20 milions d'euros per fer front a les despeses de la Unitat Militar d'Eemergències per la catàstrofe de la Dana, transferència de crèdit per l'augment del salari dels militars per import de 368 milions d'euros i posteriorment des del Fons de contingència i pel mateix motiu de 70,37 milions d'euros.

I menció a part mereix la decisió en Consell de Ministres d'incrementar en 10.471 milions d'euros per arribar al 2% del PIB que sorgiran des de diversos ministeris i partides pressupostàries.

A la mateixa data el Consell de Minisitres va aprovar una altra transferència de Crèdit de 387,5 milions d'euros destinada al Ministeri d'Indústria per aportar ajudes en I+D i finançar a les indústries militars que porten a terme els programes especials de modernització de nous armaments.

Tal i com conclou Pere Ortega del Centre Delàs d'Estudis per la Pau en article de 5 de maig de 2025 per el SALTO DIARIO *"Diga lo que diga el Gobierno, este gasto añadido supone imponer recortes en otros ministerios que afectarán al Estado de bienestar de la población española Con esas aportaciones, sumadas al presupuesto del Ministerio de Defensa, más las partidas militares repartidas entre otros ministerios, según el Gobierno, se alcanzarán los 33.123 M€ y se consigue el propósito de llegar al 2% del PIB en gasto militar este año 2025.*

Aunque hay más gasto militar. Partiendo de las cifras que barajamos en el Centre Delàs de las partidas repartidas por otros ministerios y que son inequívocamente militares, más los incrementos aprobados por el Gobierno, el gasto militar real del Estado español será de 40.457 M€ y representará respecto al PIB el 2,48%.

Ese enorme esfuerzo en gasto militar que ha puesto en marcha el Gobierno se demuestra en los Programas Especiales de Modernización de armamentos llevados a cabo en los últimos años de un importe que supera los 50.000 millones y a los compromisos de pago a los que se debe hacer frente en los próximo diez años. Algunos de ellos, se remontan a

veinte años atrás (aviones A400-M, submarinos S-80, blindados Pizarro, helicópteros NH-90); pero otros han sido puestos en marcha en la legislatura iniciada por el Gobierno de Pedro Sánchez en 2020, (cinco fragatas F-110, avión de combate europeo FCAS, 20 aviones EF-2000 para Canarias, blindados Dragón, 25 aviones Halcón de despegue vertical, baterías de misiles Patriot...). Unas inversiones en armas con las que seguro se sobrepasará el 2% y se acercarán al 3% del PIB.

Un gasto de tal magnitud que, diga lo que diga el Gobierno, supone imponer recortes en otros ministerios que afectarán al Estado de bienestar de la población española pues, supondrán que muchos recursos no se podrán destinar a la economía real, la productiva, a través del resto de ministerios de carácter civil, y por tanto afectaran al desarrollo de la economía del país, afectando a la auténtica seguridad que desea la ciudadanía, disponer de acceso a una vivienda asequible, salud, educación, trabajo, pensión y servicios sociales dignos.”

D'altra banda, tal com hem exposat prèviament, no podem oblidar la repercussió d'aquesta guerra en territoris limítrofs a Gaza en els quals existeix una intervenció militar espanyola i per tant una repercussió de part de les despeses públiques destinades a despeses militars, concretament, a la frontera israeliana-libanesa. L'exèrcit israelià s'ha enfrontat amb la milícia xiïta de Hezbollah en una sèrie de combats que es van estendre des dels primers dies del conflicte, la qual cosa ha ocasionat una seriosa preocupació a la Ministra de Defensa. A Síria i a l'Iraq els enfrontaments han estat protagonitzats per atacs de milícies àrabs contra bases de l'exèrcit estatunidenc i per bombardejos israelians contra membres d'aquestes milícies. Al Mar Roig, els hutíes van començar una campanya d'atacs contra vaixells amb destinació a Israel, i els Estats Units i el Regne Unit van respondre bombardejant objectius hutíes.

El nostre país aporta a les missions europees, juntament amb Itàlia, el major nombre de mitjans i efectius: prop del 20% del total; de les cinc missions que lidera Espanya, entre elles a l'Iraq i el Líban, en la missió UNIFIL a Líban hi ha desplegats 656 militars i 7 traductors civils realitzant labors de mediació perquè la zona no es converteixi en una nova Franja de Gaza. Així, gran part dels crèdits provinents del fons de contingència no inclosos en el pressupost del Ministeri de Defensa que s'han vist incrementats van

destinats a la participació de les forces armades en operacions en l'exterior ja que el pressupost d'aquest departament només inclou una part dels fons destinats a aquest efecte.

Les adquisicions d'armament israelià fomenten la viabilitat de la indústria de defensa d'aquest país i també afavoreixen la militarització i l'ocupació militar de Palestina, ja que aquestes empreses de sistemes d'armes d'Israel són les principals empreses militars facilitadores de l'ocupació dels territoris palestins.

Els desafiaments en matèria d'ocupació que enfronten els països en desenvolupament són immensos. Segons les dades publicades pel Banc Mundial, més de 200 milions de persones a tot el món, entre elles una quantitat desproporcionada de joves, estan aturades. Altres 2.000 milions d'adults en edat de treballar, en la seva majoria dones, estan fora de la força laboral. En el que concerneix a l'Estat espanyol, el professor d'Economia Aplicada de la Universitat de Barcelona, Lluís I Franco, en el seu estudi El pacte públic en polítiques actives d'ocupació a Espanya, afirma que les polítiques actives d'ocupació es consideren fonamentals per a afavorir l'augment de l'ocupació i la disminució de la desocupació. Aquestes polítiques estan formades pel conjunt de programes i de mesures d'orientació, intermediació i formació que tenen com a finalitat, d'una banda, incrementar les possibilitats d'inserció dels demandants d'ocupació en el mercat de treball, i per un altre, millorar la formació i la requalificació dels treballadors ocupats. També es tendeix a considerar integrades en les mateixes les mesures destinades a fomentar l'esperit empresarial i l'economia social.

L'aplicació de polítiques actives afavoreix l'ocupació tant en els períodes de crisi dels cicles econòmics com en els períodes d'expansió. En els primers redueixen els efectes negatius que les pèrdues d'activitat econòmica provoquen en l'ocupació, en els segons, faciliten el bon funcionament del mercat de treball i l'augment de l'ocupació. I amb això l'increment de la producció, el reforç del creixement econòmic, la millora dels saldos pressupostaris i la sostenibilitat de les prestacions relacionades amb l'estat de benestar.

En cas contrari, tal com s'afirma pel Centre Delàs d'Estudis per la Pau, la despesa

militar és, des del punt de vista econòmic i social, destructiu de riquesa: els recursos destinats a la producció d'armes destrueixen economia productiva en tant que les armes no són béns de consum que circulin en el mercat, en ser adquirides només pels Estats i perdre el seu valor social, produint endeutament per part de l'Estat. Així també produeixen dèficit fiscal, perquè aquestes inversions no reben contraprestacions fiscals i acaben produint inflació en impedir que els béns de capital es destinin al sector productiu civil. A més, la despesa militar entorpeix el creixement de l'economia mundial de la resta de països, perquè la tecnologia convertida en armament, en ser adquirit per tercers països té conseqüències negatives per als països no industrialitzats en dedicar els seus escassos recursos a la compra d'armes, en lloc de destinar-ho al desenvolupament social i benestar les seves poblacions. Tot això sense contar que les despeses i inversions militars contribueixen a la crisi ecològica i al canvi climàtic.

Ja l'informe sobre desenvolupament humà de 1994 de Nacions Unides, evidenciava que la generació d'ocupació de qualitat entronca amb el principi de seguretat humana derivat del Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament Humà en contraposició al principi de seguretat militar, basat en la seguretat territorial dels Estats i forces armades a través de l'increment en despeses públiques dedicades a fins militars. Aquesta “seguretat humana” és la que proporciona els elements bàsics per a la vida digna: els socials, que donen dret al treball, salari i habitatge, els comunitaris, que contenen llengua, cultura de gènere i identitat ètnica i religiosa, els de seguretat personal, a no ser agredits físicament, els de seguretat mediambiental que garanteixen un medi ambient sa.

L'increment de les despeses socials i en matèria de foment d'ocupació enfront de l'increment en despeses militars proporcionen una major seguretat humana, en la mateixa proporció que el foment de la recerca tecnològica i científica i de la indústria civils enfront de les militars, fins i tot en termes de seguretat i pau territorials, ja que aquestes, al mateix temps que només afavoreixen els interessos privats enfront dels públics en llevar valuosos recursos que ja no es podran invertir en béns de primera necessitat, habitatge, educació, sanitat, ocupació etc., necessiten de conflictes armats per a sostenir-se i justificar-se.

A causa de totes aquestes consideracions aquesta central sindical no pot més que considerar que l'Estat espanyol ha de disminuir en lloc d'augmentar la despesa pública per a fins militars i bèl·lics en favor de l'increment de partides que beneficiïn de manera efectiva i directa a les treballadores i a la classe treballadora, i que l'Estat pot traduir precisament en un augment de la despesa en prestacions de la Seguretat Social, i en concret, en aquelles amb requisits de cotització mínims o prestacions no contributives per a aquells treballadors que no arriben als mínims de cotització o es troben en situació d'exclusió social o de vulnerabilitat econòmica.

Estem parlant d'una reestructuració de la despesa pública, on partides destinades a partides militars i bèl·liques innecessàries i injustes que financen una crisi humanitària en Palestina i que fa còmplices del mateix a les persones assalariades amb el seu treball i aportacions en cotitzacions, han de ser destinades a mesures per a millorar les seves circumstàncies econòmiques, laborals i professionals, incloses les prestacions socials.

Aquesta redistribució de la despesa pública en favor de mesures socials pot traduir-se en mesures que directament afecten l'ocupació i a les condicions laborals dels treballadors, com poden ser, l'augment de pensions com la de jubilació ordinària (augmenta el percentatge a percebre de la seva base reguladora), igual que les prestacions per incapacitat permanent (ja sigui parcial o total) o les lesions permanents no invalidants, la prestació per naixement i cura del menor, risc durant l'embaràs i durant la lactància natural i les prestacions per mort i supervivència, com la de viduitat. En totes elles es podrien augmentar els percentatges de les quanties aplicables a les bases reguladores o la quantitat de mesos d'abonament en aquelles prestacions amb limitació temporal.

D'altra banda, aquest augment de prestacions, especialment en la jubilació, pot concretés i dirigir-se a reduir la diferència d'aquesta prestació enfront del Salari Mínim Interprofessional (SMI), igualar-ho al mateix i augmentar les partides, per exemple, per a reduir la bretxa de gènere econòmica i social existent a l'hora d'abonament de les prestacions de jubilació tant contributiva com no contributiva.

La despesa pública militar i en armament podria emprar-se fins i tot en les partides

pròpies de les despeses per al foment de l'ocupació o la de les prestacions per desocupació, per a proporcionar una major seguretat a les persones treballadores en el temps de cerca d'ocupació, amb l'augment del percentatge de la quantia de la prestació o l'augment del període de cobrament d'aquesta. Amb això l'Estat espanyol aconseguiria que els treballadors trobessin ocupació amb major tranquil·litat i optant per ocupació de qualitat, no veient-se obligats com ocorre actualment en moltes situacions, a aconseguir un treball precari i mal remunerat per la necessitat òbvia que tenen les i els treballadors de pagar les seves factures i fer front a l'increment dels preus en béns bàsics com, per exemple, en habitatge.

L'Estat hauria de reconduir aquesta despesa pública militar als estrats de la classe treballadora amb major vulnerabilitat econòmica o que es trobin davant els llindars de la pobresa. Així es podria augmentar les partides pressupostàries per a les pensions de jubilació o invalidesa no contributives, augmentant la suma de les mateixes o augmentant l'increment del 6,9% per a reduir la bretxa existent entre la quantia de les pensions mínimes i el llindar de la pobresa que ja va aprovar el Govern en tant es publicaven els Pressupostos Generals de l'Estat. Sent a més un dels objectius de l'Estat la reducció de les xifres d'aturats, l'augment de la despesa pública bèl·lica pot traslladar-se a l'augment dels subsidis de desocupació (comuna) i dels subsidis per desocupació per a majors de 52 anys, col·lectiu especialment vulnerable donada la dificultat de trobar treball dels mateixos donada la seva edat.

Amb vista a la disminució i progressiva desaparició de la bretxa de gènere en el sector públic, l'Estat hauria de destinar majors esforços pressupostaris, en tant que, si analitzem les dades salarials de l'INE i la EPA dels sectors on es concentra el treball públic (Administracions Públiques, Educació i Sanitat), ens enfrontem a la realitat que les dones han guanyat en mitjana anual de 28.664,87 euros i no obstant això els homes ingressen en mitjana anual 34.327,47 euros.

Per part seva, tenint en compte que la taxa d'activitat de les persones amb diversitat

funcional se situa en el 36,4%, 41,6 punts menys respecte a la població sense discapacitat, i la taxa d'ocupació va registrar un 23,8%, 44,8 punts menys que la resta de la ciutadania segons les dades de l'últim Informe de l'INE sobre Ocupació de Persones amb Discapacitat, la despesa pública militar podria redistribuir-se per a partides d'ocupació que augmentin les ofertes d'ocupació pública per a aquest col·lectiu i incentius fiscals i de cotització per a les empreses que ocupin persones amb diversitat funcional.

El mateix tractament podria tenir la inclusió de l'augment de la despesa pública militar i bèl·lic a la prestació de l'Ingrés Mínim Vital, la finalitat del qual és la de posar fi a la situació de pobresa de persones treballadores en el nostre territori i que no exigeix període mínim de cotització, sent una prestació per la qual s'intenta pal·liar la situació més que comuna de persones, que, fins i tot treballant, es troben en exclusió social o fregant els llindars de pobresa. La distribució de la despesa pública ha de millorar la situació econòmica de les i els treballadors i no pot estar dirigida a un increment de la despesa pública militar que finança una agressió militar i una crisi humanitària sense precedents a Gaza i que fa als treballadors contribuents partícips involuntaris del que l'Estat d'Israel realitzi contra la població palestina.

Per part seva, la quantia del crèdit pressupostari aprovada en 2023 per a accions ordinàries de prevenció de riscos laborals per a repartir a les diferents CCAA a penes supera els 11 milions de euros, mentre que la despesa militar supera els 27.000 milions. Tenint en compte que durant l'any 2023 s'han produït 1.194.907 accidents laborals i 581 accidents mortals, la partida pressupostària és ínfima en relació no sols amb la partida militar, i hauria d'augmentar-se considerablement en llaures a la protecció de les treballadores, adaptant les mesures efectives en funció de les característiques de cada sector.

Molt en relació amb això, l'Estat hauria de, no sols promoure normes i mesures més efectives per a la prevenció de riscos laborals per a les treballadores, sinó que hauria de dotar de majors recursos econòmics a tots els organismes implicats a complir amb les normes que estan aprovades, entre altres, amb el Reial decret 1698/2011, sobre l'aplicació de coeficients reductors de l'edat de jubilació per a sectors de risc, que ve incomplint-se des de la seva aprovació. I això és fonamental en llaures a la prevenció de

la mortalitat en treballadors/as que superen els 60 anys en tant que és a partir d'aquesta edat on el risc de sofrir accidents mortals és major.

Cal posar especial atenció en la situació de les treballadores en situació irregular en l'Estat, perquè s'estima que poden arribar a mig milió de treballadores. No pot permetre's que gairebé 500.000 persones estiguin treballant sense tenir la més mínima seguretat en el treball, mentre que estan generant beneficis a les empreses que les contracten i aportant amb els seus impostos, encara que sigui indirectes, a les arques de l'Estat en tant que adquireixen tots els productes amb IVA, paguen els seus lloguers i contribueixen al desenvolupament econòmic del país. Es requereix una major protecció de les treballadores en situació irregular i el Govern podria impulsar mesures que regularitzessin la situació administrativa d'aquestes treballadores, fent més accessibles els permisos de residència, treball i les concessions de nacionalitat espanyola.

Un altre augment de partides que beneficiaria a les persones treballadores de manera directa és la reconducció de la despesa pública a augmentar les partides dirigides al finançament de la Inspecció de Treball, la qual cosa permetrà majors mitjans per als inspectors i inspectores i major número dels mateixos per a poder realitzar la seva funció inspectora amb eficàcia i poder abastar major nombre d'empreses incomplidores, la qual cosa indirectament també pot traduir-se en un augment de prestacions derivades de la pròpia actuació inspectora, com pot ser el reconeixement d'incompliments empresarials respecte de mesures de seguretat en el treball que comporti multa econòmica per a les empreses, i d'ofici, la concessió de la prestació per recàrrec de prestacions d'incapacitat temporal, davant aquesta falta de mesures, de la qual és responsable del pagament la Seguretat Social. A més, la funció inspectora pot augmentar la seva labor de vigilància en matèria d'accidents laborals i en el marc de la contractació de persones amb diversitat funcional. Per tant, si la Inspecció de Treball compta amb major pressupost, la conclusió evident és la millora de les condicions laborals de la classe treballadora, tant en el seu vessant econòmic com en la de seguretat i higiene en el treball. En aquest sentit és útil la creació de la figura de l'Inspector de Treball d'Urgència, que permetria actuar de manera urgent davant eminents riscos per a la salut i la vida de les treballadores.

Igual que la Inspecció de Treball, i davant la clara i evident falta de mitjans de les oficines de la Seguretat Social i del Servei d'Ocupació Pública Estatal (falta de personal i per tant menor capacitat d'atenció tant en oficines com en consultes telefòniques), la despesa pública militar podria ser redistribuït cap a aquests organismes, perquè l'augment de partides millora les prestacions en general de tots els treballadors i treballadores i redueix, d'altra banda, les queixes dels mateixos davant l'Administració General de l'Estat i millora la imatge que tenen les persones treballadores davant les institucions públiques.

Cal no oblidar la impossibilitat d'accés a l'habitatge que tenen la gran majoria de les persones treballadores al nostre país, que, fins i tot treballant i cotitzant, empren el 40% del salari mínim en el pagament del lloguer o que no tenen la possibilitat d'adquirir un habitatge per no tenir estalvis ni capacitat d'endeutament suficient per a la concessió d'hipoteques. Per això, reiterem la necessitat de l'Estat espanyol d'una redistribució de la despesa pública que vagi dirigit a l'augment de les Ajudes per al Lloguer, l'augment del parc d'habitatge públic o Ajudes per al finançament de l'habitatge dels i les treballadores, reservant partides pressupostàries per a aquests fins, els quals, sense cap dubte, i sent una de les majors preocupacions de les persones treballadores del nostre país l'accés a l'habitatge, milloraran les condicions vitals d'aquests.

L'Estat espanyol no pot continuar finançant amb diners públics la devastació i els assassinats de civils Palestina i per això, ha de complir amb les resolucions i convenis signats per aquest país i ratificats, com la Convenció de la Haia o la Convenció de Ginebra, subscrits i ratificats per Espanya, i en aquest sentit, la solució més justa és revocar l'augment de la despesa militar i destinar-lo a un augment del poder adquisitiu de les persones treballadores. La capacitat que té l'Estat de dur a terme aquest augment de les prestacions contributives és òbvia, perquè si pot finançar la indústria i compra d'armes dirigides i lliurades a l'Estat d'Israel és clarament possible finançar aquest augment de les prestacions de la Seguretat Social per als i les treballadores.

SISÈ.- EXIGENCIA AL GOVERN DE MESURES CONCRETES I EFECTIVES

Exposats els anteriors motius, des de la Confederació General del Treball, es proposen algunes mesures destinades a la redistribució de la despesa pública en favor de les

treballadores i a la minoració de partides pressupostàries en matèria militar, fonamentalment aquelles destinades a les inversions en armament , així com també dels crèdits i ampliacions de crèdits per a recerca i tecnologia R+D militar i per al compliment de la legalitat espanyola i internacional de l'Estat espanyol en el marc de l'agressió militar i crisi humanitària iniciades per l'Estat d'Israel en territori palestí. Entre altres, es proposa l'increment de la despesa pública en:

- Mesures d'augment de les pensions de jubilació contributiva i no contributiva, augment de les quanties de prestació per incapacitat permanent, de les prestacions per naixement i cura del menor, de la pensió de viduitat, de la prestació i subsidi per desocupació o de la quantia de l'ingrés mínim vital, de les lesions permanents no invalidants, prestació per naixement i cura del menor, per risc durant l'embaràs i durant la lactància natural i les prestacions per mort i supervivència, com la de viduitat. mesures que regularitzessin la situació administrativa d'aquestes treballadores, fent més accessibles els permisos de residència, treball i les concessions de nacionalitat espanyola. Igualment, l'augment pressupostari per al compliment del Reial decret 1698/2011 sobre l'aplicació de coeficients reductors de l'edat de jubilació en sectors i professions de risc.

- Mesures i programes destinats al foment de l'ocupació, a la inserció laboral i ajudes a la dependència, així com a augmentar les ofertes d'ocupació pública per a treballadors/as amb discapacitat, així com possibles incentius fiscals i de cotització per a les empreses que ocupin persones amb diversitat funcional així com l'augment del personal públic d'organismes com SEPE, ITSS per a vigilar el compliment dels drets bàsics dels treballadors/as i especialment per a aquells amb diversitat funcional i/o discapacitat, amb especial atenció a la creació de la figura de l'Inspector/a de Treball Urgent (ITU).

- Augment d'ofertes d'ocupació pública per a sanitat i serveis socials i seguretat social de l'Administració Pública i augment de pressupost per als processos d'estabilització de desenes de milers de treballadores i treballadors públics que es troben encara en abús de temporalitat en aquests sectors, recurrent, si és el cas, als fons europeus de reconstrucció o recuperació després de la pandèmia.

- Augment de les partides autonòmiques destinades al lloguer i l'augment del

pressupost destinat al parc d'habitatge públic o ajudes per al finançament de l'habitatge dels i les treballadores.

- Augment de mesures per al foment de l'economia social i recuperació de l'entorn rural, inversions en matèria de protecció del medi ambient i prevenció de la contaminació atmosfèrica i canvi climàtic i mesures i programes efectius de reinserció laboral en el marc del procés de transició justa
- En la mesura que els conflictes bèl·lics i molt particularment el de Gaza incideixen directament o indirectament en l'increment de les despeses per a fins militars o bèl·lics en perjudici de les despeses públiques en favor dels i les treballadores, s'han de propiciar totes aquelles mesures **REALS I EFECTIVES** que impedeixin el comerç d'armament amb les empreses israelianes i el propi Estat d'Israel, com la prohibició de la concessió de l'autorització administrativa per al comerç d'armament amb empreses israelianes i l'Estat d'Israel, que implica els Ministeris d'Economia i Comerç i Defensa; revocació i suspensió de les llicències de vendes de material militar existents amb anterioritat a octubre de 2023 i dels acords bilaterals amb l'Estat d'Israel que impliquin directa o indirectament el comerç de material militar o de programes de I+D militar, prohibició del comerç i les inversions en els assentaments israelians en el territori palestí ocupat, inclosa la Jerusalem Oriental ocupada; prohibició de les inversions en empreses i bancs israelians o filials o empreses participades que contribueixen a mantenir la ocupació il·legítima israeliana; ruptura de les relacions diplomàtiques, comercials, acadèmiques, culturals, esportives, institucionals i polítiques amb el règim israelià a nivell nacional; el compliment de la legalitat nacional i internacional a les relacions amb Israel; l'embargament d'armes a Israel i fi de la col·laboració milita i seguretat amb Israel, de conformitat amb la Llei 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control del comerç exterior de material de defensa de doble ús i amb el Tractat Internacional sobre el comerç d'armes, ratificat per l'estat espanyol el dia 17 de març de 2014, en tant que ambdues normes prohibeixen la venda d'armes a països en conflicte.

